

Oni so nihče in zato ni treba ničesar ukreniti

**SOLIDARNOST – v čigavi pristojnosti je pretep v šoli,
kjer so sovrstniki pretepli deklico**

Razočarana sem. "Britney Spears je bruhala v moškem stranišču" - je novica ob kateri so se zbudile strasti svetovne in slovenske javnosti. Veselijo se težkemu obdobju v življenju ne prav starega dekleta. Vso pozornost namenjajo neki kvazipropadli aferi, medtem ko o brutalno pretepeni deklici v šoli berem v kratki notici na dnu kotička predzadnje strani. Otroci so s kamerami na mobilcih dogajanje celo posneli in se zdaj s tem še hvalijo naokoli.

Izpoved ubogega žalostnega očeta me je prebudila, da sem se vprašala, v kakšnem svetu pravzaprav živimo. Kje je, kam gre človeška solidarnost?

V šoli o dogajanju niso vedeli ničesar. Pristojne oblasti in vse pomembne inštitucije pa "niso pristojne". Vsi so se ogradili, češ da o dogodku berejo le iz medijev in uradne prijave (še) niso dobili. Sicer pa, kakšen faktor v življenju ubogega otroka sploh so? Nepomemben. In prav je, da otrok upa, da mu nikoli ne bo treba prositi za pomoč tovrstnih inštitucij. Čeprav mora vedeti, da obstajajo in da (naj bi mu) lahko pomagajo. Njihovo osnovno poslanstvo in cilj je zaščita otrok; zaradi otrok obstajajo.

Zanjo nikogar ne skrbi. Prihaja iz majhne vasi še vedno "balkanske države", za katero vsi ministri in drugi veljaki še nikoli niso slišali. Po ničemer ni slavna, tudi njeni starši niso osebnosti iz visoke družbe, nimajo gore denarja, da bi nekomu plačali, da bi raziskal, kaj se je tega dne v šoli zares dogajalo. NIHČE je in zato ni treba ničesar ukreniti.

Vse pogosteje me je sram, ker živim tu, kjer živim in tako kot živim. In med takimi, med kakršnimi živim. Kaj je hrana naši osebnosti? Tričitrači o tem, kako je bil kdo oblečen na

sobotni špici? O tem, kako je Paris Hillton spuščena iz zapora prej, ker je njeno bivanje predrago? O Britney

Spears na moškem stranišču, namočeni v lastno bruhanje? In še jezni smo, ker niso objavili fotografij za naše "lušte" ...

Zakaj ne naredimo TV showa o tem, kdo je s kom, kdaj in kako ter s kakšnim namenom prečkal Prešernov trg? Ne pozabimo izmeriti in komentirati dolžine moških hlač ter kratkosti ženskih kril. Taka oddaja bo zagotovo podrla vse rekorde največje gledanosti. Namesto da govorijo dolgočasne zgodbe o nasilju nad in med otroki, o brutalno pretepenih ženskah, o revščini, o klimatskih spremembah ... o največjem problemu v naši državi – sebičnosti?

Najlažje je biti gluha za vse, kar ni naša stvar, na vse, kar se ni zgodilo nam, kar se nam (še) ne dogaja, na vse, kar ni naše delo in za kar nismo plačani. Ker najpomembneje je, da se denar obrača, da se troši, da naš račun na banki dobiva vse več in več ničel, da imamo doma polne predale (večinoma naudobnih) modnih čevljev, ki smo jih obuli enkrat ali pa še to ne, da se vozimo v velikih lepih in dragih avtomobilih ter da smo oblečeni v najdražje modne znamke. Večina izmed nas si tudi želi – polovici je to že uspelo – biti vsaj enkrat objavljen na naslovnici rumenega tiska, ki je (po ceni in vsebini) manj vreden od navadnega WC papirja ... Kam gre ta svet? Se ljudje tega zavedajo?

Kako potem lahko pričakujete, da kogarkoli spoštujem, da vas imenujem svoje prijatelje in si želim biti videna kot član vašega krdela, ko okrog sebe vidim le zavist, sebičnost in pohlep? Človek človeku zver. Eden drugemu smo sovražniki. In to je žalostno. Zelo žalostno. In vsi vi, ki se hranite s tujimi tragedijami, s tujimi težavami, vsi bi se morali vprašati, kdo ste, kaj ste, ker tisto, ker jaz razumem pod pojmom "človek – oseba" gotovo niste.

Žalostna sem. Morda bi bilo bolje, če bi Zemlja čimprej razpadla, morda bi morala kar eksplodirati, ker je verjetno bog ogorčen zaradi vsega. Mislim, da je tudi Materi naravi zdaj žal, da si je sploh omislila življenje.

Toda ne, motimo se, Zemlja ne bo kar propadla. Pred njo so še 5, 3 milijarde let življenja. Tako pravijo. Izumrl bo le človek, ki je očitno s tem, da si je podredil Zemljo, življenje na Zemlji in njeno okolico, dosegel vrhunec svojega razvoja

Lidija Vučaink

V Sloveniji vsakih pet minut nekdo potrebuje kri. Ne razsipajte je na cesti, pazite, kako vozite, kri pa raje podarite in postanite eden izmed 100.000 krvodajalcev v Sloveniji.